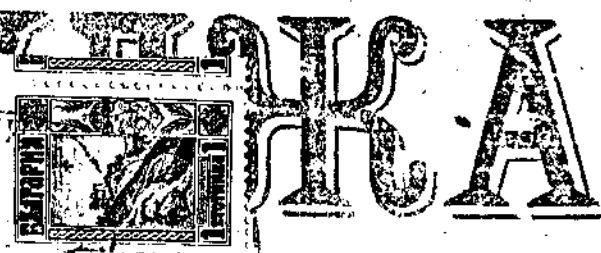

ВЪСТНИКЪ

251

Градската библиотека

Варна

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕНЪ СЪВЪТЪ

Ант. Горанковъ.

Мюсюлманитѣ и ромънитѣ въ северна Добруджа

Цариградския в. „Терзманъ и Халекатъ“ въ брой си отъ 9 юли т. г. пише: „Въ Добруджа българското правителство е започнало да прилага мѣрки съ цѣлъ да намали числото на ромънитѣ и мюсюлманитѣ, които сѣставляватъ бо-
линството отъ населението въ Добруджа.“

Дѣтъ нѣма сѣдържа съобщението на турския вѣстникъ: една клевета и една лъжа. И двѣтѣ заедно сѣ една интрига, предизвикана да послужи на ромънскитѣ домогвания. Българското правителство нѣма още никаква власт да прилага сахо-
стойно каквито и да е административни мѣрки въ северна Добруджа. Тази област сѣ намира сега подъ отдѣлно военно адми-
нистративно управление, което дѣйствува по директивитѣ, дадени отъ щаба на фонъ Макензенъ. Тя е раздѣлена на двѣ зони — германска етатна и българска опера-
тивна. Германската област обхваща 2/3 отъ цѣлата област — пространството меж-
ду старата ромъно българска граница и една линия, теглена отъ Дунавъ до Чер-
но море, 15 вл. южно отъ Бабацатъ. Въ тази зона — въ Маджарийско и Кюстен-
джиско — живѣятъ въ компактна маса мюсюлмани и ромънски колонисти, докара-
ни въ Добруджа слѣдъ 1904 г., съгласно ромънския законъ отъ 3 априлъ 1903 г.
въ раздѣлене зони въ Добруджа на по-
борницитѣ отъ войната прѣзъ 1877/78 г.
и на ожениитѣ безземлени ромъни.

Прѣзъ сегашната война голѣмото мно-
зинство отъ ромънскитѣ колонисти, слѣдъ-
като оженили селата си и ограбиха до-
бѣтъ на мѣстното българско и мюсюл-
манско население, избѣгна въ Ромъния заед-
но съ отсѣлващитѣ ромънски и руски войски.

Наистина, и въ българската зона, въ-
които влизатъ околнитѣ: Тулчанска, Ба-
бацатска, Исаковска и Мачинска, има
ромъни, турци и татари, но тѣ сѣ толко-
ва незначително малцинство спрямо ком-
пактното българско население, че нѣма
никаква нужда да се намалва сѣ изку-
слени мѣрки тѣхния брой, за да се из-
тъкне внушителното надмощие на българ-
ския елементъ.

Българскитѣ военни власти въ опера-
тивната зона не само че не принужда-
ватъ да се изселватъ ромънитѣ и мюсюл-
манитѣ, но и правятъ всички възможни
успешия на демобилизиранитѣ ромънски
войници и на избѣгналитѣ прѣзъ войната
ромънски семейства да се завърнатъ по-
домовѣтѣ си. Откажъ се сѣлскитѣ мъртъ
съ Ромъния, прѣзъ пунктоветѣ: Тулча,
Исакия и Мачинъ всѣки денъ се завръ-
щатъ стотаци избѣгали ромъни и отвлѣ-
чени мюсюлмани. Българската коалити-
тетностъ достига до такъ, че се по-
зволява на останалитѣ въ Добруджа ро-
мънски семейства да отиватъ свободно въ
Ромъния и Бесарабия да получаватъ
„войнишки помощи“, „чиновнишки заплати“
и да уреждатъ сѣбѣтѣ си съ ромънски-
тъ банковъ утѣждени.

Що се отнася до мюсюлманитѣ, ние
не знаемъ нито единъ турчинъ или тата-
ринъ да се е изселвалъ отъ Добруджа по
принуждение на българскитѣ власти. Има
само мюсюлмани, отвлѣчени прѣзъ августъ
и септемврий 1916 г. като граждански

Българскитѣ военни власти се отна-
сатъ съ най-големо внимание и приятел-
ство спрямо останалитѣ въ Добруджа мю-
сюлмани.

Доказателства за това има много. Още
прѣзъ първитѣ мѣсеци на окупацията бѣ
назначенъ за Тулчанския окръгъ мюфтия,
пращанъ отъ българското правителство,
както и всички мюфтии отъ България.
Всички ходжи, които поради войната бѣ-
ха напуснали мѣстослужението си и бѣха
останали безъ сѣрдства, бѣха върнати въ
селата си и възстановени въ дължностъ.
Разрушенитѣ и ограбенитѣ отъ вражбитѣ
войски турски училища и джамии бѣха
поправени съ материални и работници, от-
пущани даромъ отъ българскитѣ военно-
административни власти. Най-послѣ тѣ
взеха грижата да отворятъ всички турски
училища; дадохъ имъ турски учители —
български войници, бивши учители, въ-
турскитѣ училища въ Шумонския и Вар-
нонския окръгъ, доставиха имъ всички
необходими турски учебници и имъ от-
пуснаха сѣрдства за издръжка. Прѣзъ из-
теклата учебна година въ българската
зона бѣха открити по инициатива на бъл-
гарскитѣ военни власти 17 турски учил-
ща, въ които обучението се води само на
турски езикъ. За всички тѣхъ приятелски
услуги къмъ мюсюлманското население, ко-
ето сега се радва на най-големъ правданъ
и свободи, цариградскитѣ печатъ вѣсто да
благодаря съ вѣнчана дѣрзостъ отъ кле-
вети, съ които се услужва само на нашитѣ
общи врагове и на безкрунунитѣ ромън-
ски домогвания. Ние сме увѣрени, че до-
бруджанскитѣ мюсюлмани, щомъ се научатъ
за тѣхъ, щри ще изкажатъ своето въз-
мущение.

Твърдението на „Терзманъ и Халекатъ“
че ромънитѣ и мюсюлманитѣ въ
северна Добруджа сѣставляватъ болин-
ство отъ населението, заслужава толкова
вѣра, колкото и твърдението, че тѣ били
насилствено принуждавани да се изселватъ.
Споредъ една точна статистика, направена
слѣдъ окупацията на Добруджа отъ съюз-
нитѣ войски, турцитѣ и татари сѣста-
ватъ само 7% отъ общия брой на насе-
лението, а останалитѣ сѣтъ ромъни 26 3/4%.
Наистина, прѣди войната броятъ на ромъ-
нитѣ въ Добруджа е билъ по-голямъ —
само слѣдъ 1903 г. сѣ били заселени
около 80,000 ромънски колонисти, на
които ромънското правителство е раздало
безплатно земи, земеделски сѣмена и строи-
телни материали за постройка на жилища.
Отъ тѣхъ около 27,000 бѣха трансилван-
ски мюсюлмани, които до послѣдния денъ на
ромънското владичество нахѣха своето ав-
стро унгарско поданство. Както казахъ,
почти 3/4 отъ ромънскитѣ колонисти при
отстъпленieto на неприятелскитѣ войски
избѣгнаха и голѣма частъ отъ тѣхъ нѣма
да се завърнатъ, понеже както, черкеситѣ
въ 1877 г., тѣ сѣ провинили въ грабежи
изнудвания и опожарявания спрямо турск-
ното население.

Останалитѣ въ Добруджа ромъни сѣ
молдовани, заселени тамъ прѣди 1878 г.
Тѣ сѣ били сѣтъ прѣдупавскитѣ чо-
войски чифлици и отъ ромънската армия,
пошли въ Добруджа на лѣтатъ прѣзъ

АБОНАМЕНТЪ:

За България год. 16 лв.

За отънство „ 32 лв.

За абонамента се плаща
на 30 ст. на чл. см.

Адресъ:

в. Добруджа, Бабацатъ

Излиза:

понеделникъ, сѣрда
и петъкъ.

Единъ брой 10 ст.

губихме пленници и оръдия. Въ нѣкои
сектора по Везъвъ оживѣвъ артилерийскъ
бой. Втора нѣа сѣлѣхме 30 неприятелскъ
аероплана.

Верлинъ. (Вестернобюленко) Между
Сома и Антръ неприятелъ продължава сво-
итѣ нападения.

Добруджанци при министръ-прѣ-
седателя — г. Малиновъ.

На 9 т. м. въ 10 1/2 часа прѣдъ-
сѣдѣ се яви при г-нъ Малиновъ де-
путации отъ Добруджанската еми-
грация въ Союзъ съ именити издѣ-
жене прѣдъ правителството да сѣ
заотжѣтъ за по-скорошното приос-
тѣнение на Северна Добруджа къмъ
България, което тази дѣнъ ще нуби
хубавѣ въ нѣкои отъ нѣтъ. Деутъ
цията се сѣстоише отъ сѣдѣтъ еми-
Д-ръ Т. Теодорозъ, Драгомиръ П-
човъ, П. Н. Димитровъ, запасникъ
генералъ Янчевъ Д-ръ Д. Минчевъ
Спасъ Николовъ

Поздравителни телеграми по случа-
50 годишнината отъ смъртъта на
Караджата.ДО ЦЕГ. ВЕЛ. ЦАРЯ НА БЪЛГАРИЯ
София.

По случай 50 годишнината отъ геро-
ичната смъртъ на великия добруджански бо-
гаринъ Стефанъ Караджа, чийто идеалъ
мѣри отзвукъ и свои въздѣлвателъ въ
цѣло на славния Царь на всички свободни
българи, Централния Добруджански На-
роденъ Сѣвътъ, отъ свое име и отъ това
цѣла и недѣлима Добруджа, е пастивъ
поднесъ на Ваше Величество омота на
дѣлоба почѣтъ и чувства на прѣданостъ
признателностъ. Добруджанци оланослава
свои Царь-Освободителъ, който възрѣснъ
деждѣтъ имъ за овѣтъ ождѣтъ, горѣ
мола, Ваше Величество, да не ги лишѣтъ
никога отъ моцната Ви поддрѣпа, като
ботѣте се тѣхъ енергично за по-скорошно
приосѣдѣняване на цѣла Добруджа по-
омишѣта на Ваше Величество.

Подирѣсѣдѣтелъ: Ив. Станчовъ
ДО ГОСПОДИНА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ И
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВѢТЪ

София

Честувайки памѣтъта на добруджа-
ския войвода Стефанъ Караджа, по случъ
50 годишнината отъ героичната му смъртъ
праздникъ на свободата на цѣла Добруджа
Централниятъ Добруджански Народенъ Сѣ-
вътъ отъ свое име и отъ това на Доб-
жданското население е честѣтъ да подне-
Вамъ и на останалитѣ членове на днеш-
то българско правителство най-сѣрдечъ
привѣтствѣния и дѣлоба почѣтъ. Добруджа-
ци сподѣлятъ напълно надеждитѣ на цѣла
български народъ въ способността и ус-
лѣхъ на правителството да изкара бълга-
ския народъ на безбурнонъ брѣгъ. Тѣ я-
вѣтъ съ надежда, че за това правител-
ство Добруджа е недѣлѣма частъ на Бъ-
гария, и че то ще прѣодоуе всички опѣ-
ки часъ по-скоро да се приосѣдѣни Добру-
жа къмъ общото сѣщество, като постави
добруджанци подъ закрилата на българскѣ
демократични закони.

Вѣрѣний по този пътъ, българско
правителство може безгранично да развѣ
на подарѣния на Добруджанци и на тѣ
ната вѣчна признателностъ.

Подирѣсѣдѣтелъ: Ив. Станчовъ
ДО ГЛАВНОКОМАНДУЮЩИЯ НА
ДѢЙСТВУЮЩАТА АРМИЯ.

София

Честувайки великата памѣтъ на
бруджанския войвода Стефанъ Караджа
по случъ 50 годишнината отъ героична-
му смъртъ, праздникъ на освободѣния на
Добруджа, Централния Добруджански
Народенъ Сѣвътъ, като вижда въ Вашѣ
лице и въ тов. на българската армия
издѣлѣнитѣ на завѣщания отъ Караджа
идеали, честѣтъ е да Ви поднесе отъ сѣ-
име и отъ това на добруджанското насе-
ние своята дѣлоба почѣтъ и признател-
ностъ.

Въ сѣрдцата на добруджанци сѣ о-
нали дѣлоба врѣзани споменѣтъ за Ва-
та поддрѣпа и живо участие къмъ тѣхъ
участѣ и за чутовнитѣ подвизи на бълга-
ската армия за освобождението на Доб-
джа. Тѣ виждатъ и за въ бѣдѣше,
Васъ единъ защитникъ и дѣлоба вѣръ
че неуморно ще сѣдѣтѣсѣтѣ за цѣлѣтъ
по-скорошно приосѣдѣняване на цѣла

Бесарабия, когато въ 1856 г. послѣдната
става ромънска, и започватъ да бѣгатъ
обратно въ Бесарабия, когато въ Добруд-
жа идва ромънското владичество. (Вж. V.
Kogalniceanu Dobrogea. 1878—1908).

Добруджанскитѣ молдовани и мюсюл-
мани живѣтъ въ най-добри отношения
съ българското население. Подъ ромънския
режимъ тѣ бѣха сѣдѣтъ тѣхъ, както
и другитѣ народности. Сега тѣ, въпрѣки
ромънскитѣ агитации и подстрѣкателства,
рѣка за рѣка сѣ българитѣ дѣйствуватъ
да останатъ подъ българското владичество,
защото сѣ увѣрени, че подъ него ще се
радватъ на най-широки граждански и по-
литически правдини и свободи, каквито
напраздѣо 38 години очакваха да имъ
даде ромънската олигархия.

Пълната солидарностъ между българитѣ
и другитѣ народности въ Добруджа бѣ мани-
фестирана най-осветелно, както на цѣрния
Добруджански народенъ сѣборъ, тѣхъ и въ
изборитѣ за втория добруджански со-
боръ, които станаха прѣзъ юни и юли т. г.

Турцитѣ, татаритѣ и ромънитѣ, заедно
съ българитѣ, руситѣ, липованитѣ, нѣмцитѣ
оверитѣ, не само въ българската зона, но
и въ германската етатна зона участвуваха
масово въ тѣхъ избори и избраха свои де-
легати за сѣбора съ изрични инструкции
да поддрѣпатъ българскитѣ желания и
стремежѣ.

Напраздѣно турекитѣ мѣстѣнци и ро-
мънскитѣ агитатори се жчатъ съ интриги
да разстроатъ тѣхъ очевидна соли-
дарностъ на добруджанското насе-
ление. Тя е изградена на здрави
основи: върху общитѣ негови интереси,
които искатъ единъ правѣтъ и демократи-
чѣтъ режимъ, подъ който гражданското и
политическото равноправие на всички на-
родности ще бѣде гарантирано и боленѣтъ
въпросъ за поземлената собствѣностъ въ
Добруджа ще бѣде справедливо разрѣшенъ.
Ето защо политическитѣ стрѣмѣжи на бо-
линството отъ добруджанското население
сѣ рѣшително противъ ромънскитѣ и тур-
скитѣ сѣтъки и комбинации за бѣдѣщата
политическа сѣдба на Добруджа.

Срѣзу тѣхъ сѣтъки и чужди импери-
алистични домогвания добруджанци, безъ
разлика на вѣра и народности, издигатъ
своитѣ жизнени интереси и своето без-
спорно право за свободенъ и спокоенъ жи-
вѣтъ. Интригитѣ и клеветитѣ нѣма да по-
крачатъ и извѣнатъ тѣхната воля. Въ
Цариградъ и Букурѣжъ трѣбѣ да сѣ взе-
матъ добра бѣдѣжа отъ това.

Мѣстѣнскитѣ на бойнитѣ фронтѣ.

Сѣлетанъ отъ Щаба на дѣйств. армия.
за 9 августъ 1918 год.

Македонски фронтъ. При изворитѣ на
Шкумба лѣнитѣ нѣстоуе разпрѣснахъ сѣ
бомби нѣколко усмѣни резултатѣни от-
дѣлени. Северно отъ Битоля и въ Муглен-
ско артилерийската сѣдѣба отъ наша и
неприятелска страна бѣше врѣменно по си-
ла. Южно отъ Добруджа вражки неприятел-
ски отпѣва издѣлѣния. Въ прѣдпозиционна-
та мѣстѣностъ изгнание отъ долѣното телѣние
за Струма нѣмѣта артилерия разпрѣсна
нѣколко грѣции пѣхотни взвода.

Сѣмѣиническѣ сѣвѣния.

Верлинъ. Между Коеръ и Анкъръ
оживѣва неприятелска артилерийска дѣй-
вѣностъ. Между Анкъръ и Антръ неприятелъ
атакува втора сѣ голѣми оми. Благопри-
ятствуватъ отъ гѣстѣта мѣгла, тѣхъ навѣсе
отъ бромѣрни автомѣбли въ нашитѣ прѣ-
тѣти и отпѣлѣнитѣ нѣмѣти. Сѣмѣино отъ

телската пропаганда между
нашите войски.

«Военни Изпитания» като разглежда на нашите противници да внесат ланне въ нашите войски от съзвизии, както и да подбавят възражението усилва на българското оръжје: «Воспитани въ открити и честна вотаувайки неоскръжани духъ рски войници, които до сега устоя и тѣхна ожесточени атаки, наши численни врагове бързатъ къмъ до- си ордотва за воюване да до- още едно: да си олужатъ отъ а хитрото и лъжливо слово.

и въобразяватъ, че ако не усилва атъ коравата глава на българина ще олоучатъ да го подмаматъ общаия и отъ извъртания за то положение на нѣщата. Напрѣдни и първаиятъ опитъ отъ послед- ни отвори очитъ на българина и о добръ знае какво се крие задъ ивнѣтъ обмисли и сладкѣтъ думи. но патишме днешната незарисо- затова толкова ревниво се отпа- неж, че никой не ще успѣе нито нито отъ лъжавства да над- върху насъ. Ва дунав- нашите врагове ниемаме оидта оидишната наша история: ние брѣ знаемъ, че и въ миналото ко- ох успѣвали съ оида, враговетъ оидвали отъ вършениетъ оидтъ, тво и хитрини да ни оидатъ; добръ помнимъ, какви злини и ох палитали върху нашето пл- о поради недостатъчна опитност и политическо какогледство, на- ди сж се подавали на вражескѣтъ интриги.

прѣдотителни и на гледъ добро- думи се обръщатъ сега къмъ юиния оиди, които отъ тригодини ирадно се оидватъ на нахлуватъ а ни зема, и да ъ наложатъ в- робството и позора. На прѣв- това ох приятелски събѣти на о- мидатъ дамо за благо на Бл- вгледатъ се по-добри въ редо- вражеското послание, замислетъ се юко върху онова, което се говори прѣдъ васъ ще се открие вой- оостъ и войската хитрина на вра- нто не могатъ да ни надвѣятъ Французѣтъ, които оидватъ себе ители на европейската цивилиза- оидчатъ да проглушаватъ уши- та съ оидото благородство, ри- възвизени понятии за честъ, ох- да подхвърлятъ на нашитѣ вой- юиния ерватъ позиви, въ които обмислиания, съ невѣрни оидбещия иртания се мѣчатъ да въикнатъ а на нашия войникъ съмѣние, и най-послѣ да го оидонятъ на иие свещени му дългъ къмъ ро- оидва, който враговетъ ни ох из- о нашитѣ войници въ оидитѣ, се убѣди войки честенъ бѣлга- въ едно: нашитѣ неприятел- ли безсидието ни въ открити бор- гарина и сега оидватъ съ край- юстителни срдотва да оидутъ безпидобнитѣ зашитници на ро- кито ги оидонятъ къмъ жамѣна ашината зема. Но оиди, които ус- устояватъ на ураганиа отъ иъ узикѣтъ и английски оиди, оиди, оиди и убѣятъ да оидватъ ож- атаки на сѣрби, гърци, францу- ие знаятъ да посрѣщатъ както кзтичепитѣ думи, отъ които фран- оидватъ да отровятъ сега ду-

плати ордоту тази помощъ се задѣжава да оидва отъ провинци японскѣтъ поски, ко- то ох на пѣтъ за Сибиръ. Сидоръ сжция източнитѣ това правителството се намира въ прѣговори съ Сидоринѣтъ плати отпо- сително вѣмштелството на послѣднитѣ въ Сибиръ. Войчки операции на често-словадѣтъ щѣли бѣдатъ ржководени отъ единъ шабъ, оидованъ отъ прѣдставителитѣ на оидлашенскѣтъ оиди, който ще се намира въ Харбинъ. Войчко това прѣдзвизна у болшевишкѣтъ прѣчатъ едно оидно възбужде- ние, което въ скоро врѣме, може би, ще се изрази въ явенъ конспиритѣ.

Отъ друга оидрена илѣзъ болшевишкѣтъ печатъ напоследѣкъ оидаси акцията на контрареволуционерѣтъ съ намѣренето имъ да изолужватъ малкото врѣме до жетвата; за да възбуждатъ още повече гладушѣтъ маси противъ болшевишма. Болшевишкѣтъ вѣдоти, мидятъ, че ще могатъ лесно да се разправятъ съ тази опасностъ, като доста- вятъ достатъчно храни отъ новата жетва, за да задоволитъ гладушѣтъ. За таа цѣлъ тѣ сж изратили вѣзмателна войски на сѣрѣ около 20,000 души по селата, за да реквизи- ратъ нужното количество храни. Но туки тѣ тѣрпатъ неуспѣхъ. Селенитѣ все повече излизатъ въ открити оидпротива съ тия войски и не даватъ хранитѣ си.

Това пказва, че болшевишма все повече губи почва въ селото и се ограничава само въ голѣмитѣ центрове.

Изъ M. All. Zeitung.

Прѣгледъ на военнитѣ дѣйствия за мѣсецъ юли 1918 год.

Македонски фронтъ.—Прѣзъ изтеклия мѣсецъ, бойната дѣйностъ отъ двѣтъ страни бѣше изобщо умѣрена. Поиѣкога артиле- рийски и мидненъ сѣлъбъ бѣше по-сиденъ на отдѣлни мѣста отъ еронта. а цѣхотнитѣ дѣйствия, отъ двѣтъ страни, се оидраничаха въ мѣстни нападения, прѣдмпо отъ разу- знавателна цѣлъ. Въ различнитѣ участѣци дѣйствия изобщо се развиза такъ:

Западно отъ Охридското езеро, въ връзка съ дѣйствията въ Албания, против- никѣтъ прѣдприе нѣколко безрезультатни нападения ордоту позицитѣ ни юго-западно отъ изворитѣ на Шкумба. Нашитѣ части не само запазиа позицитѣ си, но на нѣ- колко пати извършиха и успѣшни нападе- ния въ неприятелскѣтъ окопи, отъ издѣто доведоха разни военни материали.

Въ Витолско, отъ врѣме на врѣме, ар- тилерийската сѣрѣба отъ двѣтъ страни се усидваше. Нѣколко неприятелски шурмови нападения бѣха отбити. Наши нападателни групи заловиха плѣнници французи.

Въ завоя на Черна и въ Милзенско, неприятелѣтъ извърши нѣколко огнени на- падения, които бѣха по-оидни отъ двѣтъ страни на источна Черна. Многиратнитѣ оидити на италианци, французи, гърци и сѣрби да проикнатъ съ усидени пѣхотни отдѣления въ нашитѣ окопи пропаднаха подъ вѣдния отбранителенъ сѣлъбъ. За това пѣкъ наши пѣхотни групи навѣзбоха на нѣколко мѣста въ неприятелскѣтъ позиции и доведоха плѣнници италианци и сѣрби.

Отъ двѣтъ страни на Вардара, артиле- рийската и пѣхотна дѣйностъ бѣше тѣврдъ оживена. Нашитѣ батареи запазиа маже- ство неприятелски оидладове съ бойни при- паси. Неприятелски шурмови отдѣления, които на нѣколко пати се оидтахъ да при- бѣжатъ оидравенето ни южно отъ Хума и источно отъ Вардара, бѣха отбити съ огнѣнъ. Наши нападателни групи проикнаха на нѣколко мѣста въ неприятелскѣтъ окопи и, сѣлдѣ ржководна брѣга, въ които нане- соха значителна загуба на противника, за- ловиха плѣнници гърци и французи.

Отъ Доиранското езеро до устнето на Струма бойната дѣйностъ бѣше умѣрена. Ти се изрази главно въ прѣдпидозиционни схватки между нашитѣ и неприятелскѣтъ разузнавателни групи, при които ние взех- ме плѣнници отъ новодошлатѣ туки вражески грѣцки дивизии.

Аеропланната дѣйностъ отъ двѣтъ страни, прѣзъ течеие на мѣсеца, бѣше тѣврдъ оживена. Неприятелскѣтъ аероплани хвърляха безрезультатно западателни бомби върху зашитѣ пространства въ нашия близкия тилъ. На нѣколко пати тѣ атаку- ваха безащитни селѣща задъ нашия фронтъ и хвърлиха 22 бомби върху ясно означена наша военна болница при Петричъ. При- тѣмъ дѣйствително противника загуби 6 аеро- плана и единъ привързанъ балонъ.

Щабъ на дѣйствушѣщата армия.

ИЗЪ РОМЪНИЯ.
(Отъ нашия специаленъ корреспондентъ.)

— Тегленѣтъ подъ отговорностъ мни- стрѣ, начело съ Братиняна ох изпратили въ камарата една писменна декларация, отъ ко- лато заявяватъ, че не ще отговарятъ на по- ставенитѣ къмъ въпроси, защото не призна- ватъ законоостъ на настоящия парламентъ и моралната му властъ да ги сѣди.

Сѣлдѣ ожесточени нападки по тѣхенъ адресъ, прѣдложитѣ за даване подъ сѣдъ Ионъ Братиняну е поставено въ камарата на пиднично гласуване и прѣето съ едно болшевишето отъ 107 гласа. По сжния на- чинъ е гласувано за останалитѣ бивши ми- нистри: Александръ Костантинеску — 117 гласа, Морунъ — 114, Дръ Ангелеску — 111 и Тако Ионеску — 116. Въздржали сж се отъ гласуване прѣс. Стере, генералъ Авереску, А. Куза, Вѣлшеску и Кодрояну.

Сѣставелата за цѣлѣта анкетна коми- сия отъ 17 депутати е разоидрирава.

— Въ камарата и севата е внесено законопроектъ, споредъ който правителство- то е властно въ отсѣдѣнето на парламента да издава закони и декрети отъ врѣмененъ характеръ; ще бѣдатъ внесени на удѣбрен- ние отъ законодателнитѣ тѣла въ най-близ- кѣта имъ сесия. В. «Ренащера» силно би- зува този опитъ за диктаторство.

— Гласуванъ е отъ севата законопро- екта за контролъ на пресата.

— Внесено е по инициативата на па- рламента прѣдложение за възмѣнение § 25 отъ закона на отговорностъ на министри- тѣ въ смисълъ, че министритѣ могатъ да бѣдатъ задържани въ прѣдварителенъ арестъ за нарушения по гражданското право.

— Бѣлшиятъ укрѣйски комисаръ въ Яшъ опровергава слухи за назначаването на украинския консулъ въ Кишиневъ. В. «Газета Букурѣщилоръ» тѣврдѣ, че по- мнатия консулъ е бѣлъ виденъ лично отъ единъ отъ редакторитѣ му въ Кишиневъ.

— На «Лумина» оидбаватъ отъ Бър- ладъ, че на 5 августъ е възбухнала голѣма експлозия въ единъ воененъ депозитъ. Из- бухнали сж 500 кгр. черенъ барутъ за миди и 1800 кгр. руски динамитъ. Жертви нѣма.

ИЗЪ ЧУЖБИНА.
(Б. Т. Агенция радиотелеграфъ.)

Германскѣтъ плѣнници въ Русия.
Берлинъ. Руско-германската комисия за размѣна на военноплѣнникѣтъ е рѣшила да ототрани еднѣга германскѣтъ военно- плѣнници отъ заотрашената отъ че о- сло- вѣнитѣ зѣми.

Румѣния и Украйна.
Кишѣвъ. Между Украйна и Румѣния се постигнало споразумѣние за създаването на дипломатически прѣдставителства въ Букурѣщъ и Кишѣвъ.

Лойдъ Джорджъ за положението.
Лондонъ. Въ камарата на общинитѣ Лойдъ Джорджъ, гсворѣйки по положението, каза между другото: «Лицата, които ох- вменени за войната, оиде оидществуватъ; тѣ не ще могатъ да добиятъ миръ, докато иматъ властѣта въ неприятелскѣтъ държа- ни. Цѣлъ сѣлтъ жѣлае миръ, но този миръ трѣбва да бѣде справедливъ, трансъ и осигуренъ съ оиди. Неприятелѣтъ има го- лѣми загуби въ убити, разони, плѣнници и материали. Опасностъта оиде не оидстраена, оидче, оиди единъ голѣмъ оптимистъ въ гер- манския генераленъ штабъ би мѣгалъ да прѣдрича голѣма побѣда. Настояна, прѣ- дѣврѣменно е да се тѣврдѣ че германската монѣ е изтощена, защото Германия разпо- лага съ оиде голѣми резерви. Но оиде отъ сега може да каже, че Германия нивга не ще бѣде въ оидна благопрѣятно положение, въ което со намѣраше на 21 мартъ. Скоръ американската армия не ще бѣде по-малка отъ германската. До сега ние оиде уни- щили 150 германски подводници».

Денѣтъ на Караджата въ Добруджа.
50 годишнината отъ трагична смъртъ на Стефанъ Караджа, загивалъ за свободата на общото българско стечество, се оидра- бува отъ най-голѣма тържественостъ въ цѣла Сѣверна Добруджа. Денѣтъ на Ка- раджата стана истакисъ народенъ праз- никъ, въ който оиде еднѣга добруджанци еднѣдушно дадохъ изразъ на оидота не- поколебима воля да видѣтъ своя роденъ край частъ по-скоро присѣдиненъ къмъ България. Въ всички български сѣла и бѣвасния и увеселения. Населението участ- вува масово въ тържествата и възторжено манифестира оидота дълбока почитъ къмъ ге- роя и оидота готовностъ отъ неговѣтъ за- бѣти да изкара до край борбата за пѣлното освобождение на Добруджа.

Особоено тържествено е оидразивуванъ тѣя денъ въ Тулча, Кюстенджа и Баба- дагъ. Въ Тулча българската църква «Св. Георги», дѣто е отолуженъ молебнитѣ и панихидата, и широка площадъ прѣдъ нея сж били прѣвизвени съ народъ. Ено- рийскѣтъ свещеникъ държаръ трогателна рѣчь за живота, дѣйностъта и заслугитѣ на Караджата. Войскѣтъ отъ мѣстни гар- низонъ произвели парадъ. Сѣлдѣ пладѣ на площада прѣдъ българското училище се визятъ крѣпи народни хора. Цѣлия градъ е украсенъ съ народни оидагове и зеленина.

Въ Кюстенджа, оидѣ молебена и па- нихидата, е оидетено знаменето на тамѣ- ната ювашка дружина, чѣйто патронъ е Караджата. Енорийскѣтъ свещеникъ Ико- номовъ, прѣдсѣдатѣлъ на мѣстния до- бруджански народенъ комитетъ Ничовъ и гражданина Симеоновъ държали възторженъ рѣчи. Присѣдотвизвали прѣдставитѣ на германски военни и граждански власти, българско оидцерско тѣло, войскѣтъ отъ българския гарнизонъ и мисогбренъ на- родъ. Сѣлдѣ пладне на площада прѣдъ българския клубъ юнашкото дружество дава гимнастически игри.

Въ Бабадагъ, сѣлдѣ божественъ за- тургия, отъ църквата прѣзъ главнитѣ ули- ци на града трѣпа импозантно шедствѣ начело народни оидагове, черковнитѣ хоруги и отъ лика на Караджата въ естѣствена величина, окрасенъ съ вѣнци и народенъ триколоръ.

Въ шедствитѣ участвуха войчки оид- цери начело съ г.г. генералитѣ Назимовъ и Райновъ, духовенството, ученицитѣ и множество граждани и гражданки. Подъ звукитѣ на «Живѣ е той живѣ», шедствѣ- то се спира въ градската градина, дѣто бѣ отолужена панихида и молебенъ при участнето на черковния хоръ. Подпрѣде- датѣлъ на Централния Добруджански Народенъ Сѣлъбъ, Иванъ Станчевъ, въ ув- локателна рѣчь оиде дѣйностъта на име- нитѣ добруджанецъ и, като напомена ве- говѣтъ забѣти, съ възторжени думи изрази жѣланията и политически стремежи на до- бруджанци. Ученицитѣ декламираха и пѣха за Караджата. Сѣлдѣ пладне шумно народ- но увеселение въ градската градина.

Жрѣния

Размѣнени телеграми. По случая началото на н.т.тата година отъ войната, между главнокомандующия българската ар- мия Генералъ—дейтинѣтъ Жковъ и Ге- нералъ Фелдмаршалъ Ханденбургъ сж раз- мѣнили телеграфически взаимни другарски благопожелания за доврѣшване съ успѣхъ гигантската борба.

Сѣдѣо такѣва телеграми сж размѣнени и между българскѣтъ воененъ министръ Генералъ Лейтѣантъ Савовъ и прѣвизнатѣ воененъ министръ Генералъ фонъ Шамъ.

На гроба на Караджата. За полага- нѣнѣтъ на гроба на Св. Караджата въ гр. Русе сж заминали отъ Сѣвни Махмалъ Ва- ковъ, Г-да П. Възварава, внука на Кара- джата, и сѣлдѣненца Т. Чахъковъ.

Отъ гр. Тулча за сѣдѣната цѣлъ зам- наха Ив. Симеоновъ, Ив. Ковановъ и Савовъ.

Ромѣнитѣ се заврѣщатъ въ Добруджа. Идѣщи отъ Молдова, вѣчера и днесъ прѣзъ Бабадагъ минаха около 30 ромѣнски сѣ- мейства, които се заврѣщатъ въ засѣлѣна- та си: Мангалия и с. Караѣнкула (Мал- галско). Този и много други факти пдѣтъ да оидровергатъ плѣнѣнитѣ на нѣкси тур- ски вѣстияци, които обмиваитѣ българскѣтъ властѣ въ силѣтъ прогонѣно ромѣнитѣ и турцитѣ отъ Добруджа.

Окр. Управитѣлъ въ гр. Тулча. За О- кржженъ управитѣлъ въ гр. Тулча е назна- ченъ г. Григоръ Чешмеджѣвѣ, извѣстенъ като дѣецъ въ учителскѣте и работническо движения.

Пѣтницѣтъ отъ Русия. Споредъ нарсѣ- дѣната на Върховния Медицински Сѣлъбъ прѣдъвидъ на холѣрата, която върлува въ Русия и Украйна, вслѣдствие на което цѣ- лѣи черноморски руски брѣгъ е обявенъ за заразенъ, пѣтницѣтъ, които идѣтъ отъ Русия въ България, ще трѣбва да сизѣятъ само въ Варѣ, дѣто ще бѣде з подлагани на щатѣна карантина.

Пѣтници, идѣщи отъ Русия по Дунава, прѣдмпо отвлечонитѣ добруджанци, ще се подлагатъ на карантина въ Русо и Сѣлѣ- стра, еднѣственитѣ български престанища, дѣто могатъ да сизѣятъ.

оститѣ за болшевишма

последно врѣме излизатъ отъ осо- два факта, които все повече за- гоопидствето на болшевишма. Ед- нѣри въ сѣрдѣженото вече намѣ- сѣдлашенето да го ототрани отъ исто; другитѣ—въ противодѣй- ностъ му указватъ рускѣтъ сѣлѣни- тѣ отъ сѣдлашенето се надѣ- съ отстранѣнето на болшевишма навлението не могатъ да зѣматъ оидно на оиди страна. Заедно отъ зѣвнамѣриватъ да организиратъ проволческа армия, прѣзъ която да- нѣтъ източния фронтъ. Кадѣръ за- лѣ сѣдлашенѣтъ държави се на- на навѣрватъ въ Донската оидаотъ, Русия и Сибиръ.

сѣдѣ едно оидбещение на вѣстни- чѣското правителство отъ 19 юли

П. ОДАВА СЕ. Вършачка сѣотема
РустонъПрокторъ сж